

Профілактика дитячого травматизму в школі

За статистичними даними поширеність дитячого травматизму більша, ніж серед дорослих. Причини такого стану пояснюється тим, що діти дуже допитливі, намагаються активно пізнавати навколишній світ. Але при цьому життєвих навичок у них ще мало, і вони не завжди вміють реально оцінювати небезпеку ситуації та адекватно реагувати для запобігання негативних наслідків.

Найбільша кількість випадків травмування дітей припадає на вік 13-15 років. В цей час дитячий травматизм зумовлений не тільки природною цікавістю і рішучістю, але ще й бажанням покрасуватися перед ровесниками, бути не гірше, ніж інші, і проявляти безрозсудну сміливість.

Дитячий травматизм умовно можна розділити на п'ять типів залежно від місця, де дитина може отримати травму:

- побутовий (травми, які виникають вдома, у дворі, у дитячому садку);
- вуличний (в першу чергу транспортний, але також і не пов'язаний з транспортом);
- шкільний;
- спортивний;
- інший.

Шкільний травматизм діти отримують переважно на уроках фізкультури, трудового навчання, а також під час перерв, у класах, коридорах, пришкільній території.

Основними причинами шкільного травматизму є по перше відсутність контролю зі сторони вчителів за поведінкою учнів під час проведення уроку та перерв, по друге – недостатньо організована виховна робота.

При будь-яких видах дитячого травматизму дорослим, вчителям, необхідно дотримуватися двох основних вимог: необхідно чітко налагодити організацію навчального процесу і впроваджувати різні інформаційні форми санітарно-освітньої роботи.

Робота щодо профілактики дитячого травматизму повинна вестися у двох основних напрямках:

1) робота зі створення безпечного середовища перебування дітей у навчальному закладі;

2) гігієнічне навчання і виховання дітей, мета якого вироблення в них навичок безпечної поведінки в різних життєвих ситуаціях;

При цьому адміністрацією, медичним персоналом та вчителями навчального закладу здійснюється такий обсяг профілактичних заходів:

1. Забезпечити підготовку школи, кабінетів, майстерень, спортзалу до початку нового навчального року. Забезпечити майстерні, кабінети обслуговуючих видів праці спецодягом, іншими засобами індивідуального захисту для працівників, учнів і вихованців навчального закладу;
2. Постійно проводити інструктажі з усіма працівниками школи з питань техніки безпеки, виробничої санітарії і безпеки життєдіяльності та вимагати виконання встановлених вимог в навчальному закладі.
3. У шкільних навчальних кабінетах, майстернях, спортзалі необхідно мати інструкції і розроблені заходи з техніки безпеки і протипожежної безпеки. Вести документацію з питання дитячого травматизму. Дотримуватись режиму вологого прибирання, вимог до освітлення і провітрювання шкільних приміщень.
4. Щорічно проводити профілактичні медогляди учнів, виявляти учнів, які мають відхилення у здоров'ї, з метою створення їм нормальних умов для навчання, здійснювати розподіл учнів за медичними групами для занять фізкультурою. Заняття фізвиховання проводити під контролем медичного персоналу.
5. Проводити колективні та індивідуальні бесіди з батьками та учнями щодо дотримання правил поведінки на уроках трудового навчання, фізкультури, попередження усіх видів дитячого травматизму в навчальних приміщеннях та на території школи тощо.
6. Провести шкільні конкурси учнівських творів, малюнків, газет щодо безпеки життєдіяльності та попередження усіх видів дитячого травматизму.

Профілактикою шкільного травматизму сьогодні стурбований весь світ. Все більше жорстокий прогрес призводить до того, що за останні роки збільшується кількість важких ушкоджень, ускладнених шоком, крововтратою, порушеннями життєво важливих функцій організму. Адже машини стали швидшими, електротехніка поширенішою, будинки вище, скла і бетону більше, часу менше. А спритності, швидкості, гнучкості у дітей стає все менше. Ось чому в більшості країн проблемою дитячого травматизму стурбовані не тільки лікарі, а й інженери, юристи, педагоги та політики. Але ніякі громадські діячі і організації не будуть думати про здоров'я дітей більше, ніж їх власні батьки і вчителі.

У роботі школи одним із пріоритетних завдань є формування в учнів стійких навичок безпечної поведінки на вулицях і дорогах. Основною формою профілактики дитячого травматизму у школі є інструктування з безпеки праці і педагогів, і учнів. Регулярне проведення профілактичних бесід з учнями та їх батьками про необхідність дотримання правил поведінки в школі та вимог до одягу і взуття учнів. Визначення графіка чергування вчителів та учнів старших класів в коридорах і рекреаціях школи. Здійснення контролю за відповідністю умов навчання санітарно-епідеміологічним правилам.